

deres Villie, at faa den paagældende Mand fjernet, og de bleve Ministre igen. Jeg ved ikke, om det skal kaldes Strejke eller Obstruktion, en af Delene maa det jo være. Og naar selve den Minister, der staar i Spidsen for Statsbanerne, kan tilskrive en saadan Strejke eller Obstruktion sin nuværende Stilling, hvorledes kan man saa tale om Oprør, hvis Tjenestemændene gaa i hans Spor og sige: Vi frabede os Tilgang, til Forholdene ere ordnede, vi opsigte vore Pladser. Det forekommer mig, at Tjenestemændene med Rette kunne sige: Selv om det skal kaldes Oprør, have vi et stort Forbillede i Ministeren, der har vist, at Oprør kan være godt, naar der er et eller andet Ønske, vi ville have gennemført.

Ogsaa paa andre Omraader har man beskæftiget sig med Arbejdernes Organisation og Socialismen. Den højtærede Konseilspræsident lagde for og det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) fulgte efter og fortalte, hvilke Uhyrligheder der vilde ske, hvis Socialdemokratiet kom til Styret, og hvis vi gjorde Forsøg paa at etablere den socialistiske Stat. Det vilde blive noget ganske frygteligt, der vilde ske, saa at man kunde forstaa, at det ikke vilde være rart at leve under saadanne Forhold her i Landet. Ogsaa her gentager Historien sig, ogsaa her er det gaaet paa samme Maade, som da de første Bønder bleve valgte ind i Rigsdagen. Da sang Højre: Den danske Bonde sidder nu i Folkets Raad med Ære. Men da Landboerne sagde: Ja, Tak skulle I have, men det er ikke for at blive besungne af jer, vi ere komne herind, vi ere komne her for at drive vor Politik, og vi ville ikke være Fodstykke for Højre, vi ville se at naa frem til Magten. Saa skiftede Tonen i Højre: Det er Transtøvlernes Politik, hed det, det er Mennesker, vi ikke kunne have med at gøre. Om disse Bønder skulde komme til Styret, vilde det blive en ny Udgave af Jeppe i Baronens Seng. En Højremand sagde, at hvis Venstre kom til Styret, vilde han ikke være i Landet, han vilde da ryste Støvet af sine Fødder og gaa i Landflygtighed, og han var ikke ene om at mene, at saa trange Dage vilde der komme, naar Venstre overtog Styret.

Nu kommer der en Gentagelse af Historien. Da i 1884 de første to Socialdemokrater vare valgte ind i Folketinget, sad Medlemmer af Regeringspartiet ude i Landet og raabte Hurra for Socialdemokraterne, og de sagde: I skulle have Tak, I brave Frihedsmænd, fordi I ville hjælpe

til at slaa et Slag mod Brutaliteten. I holde jo paa den almindelige Valgret, saa vi kunne dristigt gaa Arm i Arm med eder, og I skulle have Tak for den Hjælp, I yde os i Kampen mod Højre. Da kunde Venstre synge: Den danske Arbejder sidder nu i Folkets Raad med Ære. Og da Jens Busk blev spurgt, hvad han mente om en Alliance med Socialdemokraterne, sagde han: Det er den sundeste og sandeste Alliance, man kan tænke sig, og da en Højremand spurgte ham, hvad han mente om den socialistiske Stat, svarede han: Det skal jeg sige: Jeg mener, at naar Socialdemokraterne holde paa den almindelige Valgret, kan den socialistiske Stat ikke komme, før Folkets Flertal stemmer derfor, og hvis den bliver ordnet paa den almindelige Valgrets Grund, er jeg ikke bange for denne Konsekvens af den almindelige Valgret. Saaledes saa altsaa Jens Busk paa Sagen den Gang, og der var andre Venstrømænd, der saa med samme Øjne derpaa. Men da Venstre kom til Styret, forlod det de Veje, som det var gaaet, da vi stode Side om Side, og Socialdemokraterne sagde da: Vi kunne ikke længere være med, vi maa afbryde Fællesskabet. Og da Socialdemokratiet ved sidste Valg viste, at det ikke blot var naaet op til at blive Danmarks næststørste politiske Parti, men at en Valgdag til som den sidste vil bevirke, at det vil blive Danmarks største Parti, opdagede man, at Socialdemokraterne vare ikke Frihedsmænd, saa opdagede Venstre, at det var en gal Historie, for det vilde blive lige saa trangt for dem, hvis Socialdemokraterne kom til Styret, som Højre i sin Tid udmalede, at det vilde gaa, naar Venstre kom til Styret.

Vi hørte, hvorledes den højtærede Konseilspræsident og den ærede Formand for Venstrereformpartiet (Anders Nielsen) talte om, hvor ilde det vilde gaa vort Land, naar Socialdemokraterne kom til Styret. De sagde tillige: Det er det mærkelige med Socialdemokraterne, at de tale ikke om den socialistiske Stat. Jo, saavist gøre vi saa! Der fandtes ikke en eneste af de Mænd, der vare opstillede til Folketingsvalg sidste Gang, uden at han erklærede, at han krævede, at Samfundet skulde overtage Produktionsmidlerne, og det er at tale om den socialistiske Stat. De Herrer sige saa videre: Vi faa ikke noget at vide om Enkelthederne i den socialistiske Stat, det fortalte Kandidaterne ved sidste Valg ikke noget om, og de fortælle ikke noget i Folketinget om, hvordan Enkelthederne